

„Fædrelandet“ for 1846. Jeg har gennemlæst den, og jeg tror, at Enhver, som læser den, vil være sikker paa, at dens Forfatter her i Salen maa yde nærværende Lov sin Understøttelse. Den Maade, hvorpaa Sagen i nysnævnte Afhandling er opfattet, er nemlig i høj Grad samstemmende med den Anskuelse, som er lagt til Grund i Udkastet, saaledes som det nu er. Der er saaledes i Afhandlingen fremhævet den store ideelle og reelle Vigtighed, Lighed i de borgerlige Forhold har, og at en saadan Lighed er nødvendig, for at gennemføre en fornuftig Beskatningspolitik baade i Stat og Commune. Ogsaa i det Enkelte er der Meget i denne Afhandling, som stemmer med Lovudkastet; men jeg skal ikke meget forbyde mig i Detaillen her paa nærværende Standpunkt. Kun skal jeg tillade mig at gøre en væsentlig Bemærkning vedkommende Detaillen i det ærede Medlems Tale. Der blev opkastet Spørgsmaal om, hvor lang Tid det vilde være, inden de Obligationer være amortiserede, som være udstedede for at tilvejebringe Egalisation. Der blev sagt 60 Aar. Det er vel saaledes, at en Kapital amortiseres i circa 60 Aar, men saaledes, som Forslaget er modificeret, modtager dette en lidet anden Skikkelse; thi Amortisationen indtræder ikke strax, men der gaaer 14 Aar hen førend Amortisationen af Obligationerne begynder, thi den $\frac{1}{2}$ pCt., som skal anvendes til Amortisationen, anvendes først til at dække Statskassens constante Udgifter. Dette har jeg foreløbigt villet tilføje her, men hvad det egentlig er, som glæder mig ved, at læse den Afhandling over Sagen, som jeg hentydede til, det er, at deri er erkjendt, at ved at gennemføre en lige Beskatning, vil Hindringerne bortfalde, og derved vil fremkomme det rette Grundlag for det indbyrdes Forhold i Communerne. Det er blevet meget omtvistet, i hvilken Følgerække Lovene skulle komme efter hinanden, nemlig Communalloven og Landboloven; der er bleven hentydet til Landbocommissionens Dyringer i den Henseende, og der finder med Hensyn dertil maa skee nogen Misforstaaelse Sted. Der er indkommet to forskjellige Skrivelser fra Landbocommissionen; i den ene Skrivelse er antydet, at Landbocommissionen antog det for onskeligt, at Communalloven blev forelagt for den samme

Rigsdag som Lovene om Landbo-Reformerne, fordi der var mange Bestemmelser i Communalloven, som kunde staae i Forbindelse med Lovene om Landbo-Reformerne. Det er aldeles rigtigt, saaledes har Commissionen yttret sig; men jeg har ikke tænkt mig, at Commissionen derved har sigtet til den nærværende Sag, og heller ikke paa de to vigtige Sager, som alle rede ere forelagte Rigsdagen, nemlig Afsløsing af Hoverlet og Huusmandsarbejdet. At den ikke har været tænkt paa nærværende Sag, det har jeg støttet derpaa, at denne Sag saaledes som ogsaa mange ærede Talere have udtalt, maa betragtes som Grundlaget for den nye Communallov; man maatte først vide paa hvilken Basis Forholdene vilde paa Landet og i Communerne, forinden man skred til den nye Ordning af disse Forhold. De Ulemper, som i Communalforholdene nu ere tilstede paa Grund af den ulige Beskatning, de vilde forsvinde, netop naar denne Lov gaaer igjennem. Naar denne Lov, vi her discutere, er gaaet igjennem, da kan man ikke sige der sidder i Antsrædet 3 eller 4 for det uprivilegerede og saa og saa mange for det privilegerede Hartkorns Stør; thi saa er der ikke mere privilegeret og uprivilegeret Hartkorn. Jovrigt miskjender jeg ikke, at det er onskeligt, at kunne fremme Communalloven saa hurtigt som muligt, jeg vil heller ikke bestemt paastaae, at de Banskelligheder, som have været tilstede, have været uovervindelige; men jeg maa tilstaae, at det ikke i den korte Tid, der har været mig levnet, har været mig muligt at tilvejebringe Noget i saa Henseende, som være tilfredsstillende og jeg tror heller ikke, at der vilde have kunnet kommet Noget frem, som kunde være tilfredsstillende, førend vi vare komne videre i de begyndte Landbo-reformer, og navnlig havde denne Lov fremmet og seet at man kunde være sikker paa, at den kom til at eksistere; thi det er en Selvfølge, at naar denne Lov er givet, saa vil det være de i samme indeholdte Bestemmelser og ikke de nærværende, som vilde komme til Anvendelse ved Udarbejdelsen af Communalloven. Man har ogsaa fremhævet, at samtlige Love om Landboforholdene skulle have været samtidige, og sigtet til en Skrivelse, som er paaberaabt af en høitaget Rigsdagsmand for Kiøbenhavn, hvori det udtrykkeligt hedder, at